

## DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.374/2016/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Csekő Balázs ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek - a Gyurkó & Kállai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kállai Sándor ügyvéd; címe) által képviselt alperes neve (címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében az Egri Törvényszék 12.P.20.262/2013/108. számú ítélete ellen az alperes részéről 113. sorszám alatt előterjesztett és 120. sorszám alatt megindokolt fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

### r é s z í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezéseit nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja, a felperes által fizetendő kereseti illeték összegét 3600 (háromezer-hatszáz) Ft-ra, az alperest terhelő kereseti illeték összegét 41 400 (negyvenegyezer-négyszáz) Ft-ra leszállítja, a nem vagyoni kártérítés és a perköltség megfizetésére kötelező részében helybenhagyja.

Az első fokú ítéletet a viszontkeresetet elutasító részében - a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül - hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot e körben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15 000 (tizenötezer) Ft másodfokú perköltséget, és az államnak - az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására - térítsen meg 48 000 (negyvennyolcezer) Ft fellebbezési illetéket.

Az alperes másodfokú eljárással felmerült költségét 18 750 (tizennyolcezer-hétszázötven) Ft-ban, a feljegyzett fellebbezési illeték összegét 60 000 (tizenhatezer) Ft-ban állapítja meg.

Ez ellen a részítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

### I n d o k o l á s

A felperes a **"P"** Kft., az alperes a **y** online fegyverbolt alkalmazottja.

A felperes és az alperes 2009 óta haragos viszonyban állnak egymással, amely arra vezethető vissza, hogy az alperes az online fegyverbolt eladójaként nem a megrendelt terméket szállította ki a felperesnek.

A peres felek különböző hatóságoknál bejelentéseket és feljelentéseket tettek egymás ellen.

Az alperes 2012. június 12. és 2012. július 7. napja között az általa létrehozott, a felperes vezetékes- és keresztnévét tartalmazó **X** ..... email-címről 468 különböző személynek küldött elektronikus levelet.

A sikeresen kézbesített levelekben az alperes - a felperes nevének, címének és munkahelyi elérhetőségének a feltüntetésével - a felperes munkáltatója felé munkabér-emelés iránti igényt jelentett be, partnerkapcsolatban élő kollégáinak szexuális aktusra buzdító felhívást írt, kolléganőinek állított szexuális kapcsolatuk minőségét dicsérő közlést tett, pizzát, tortát, hűtőládát, napszemüveget, kozmetikumokat, táplálékkiegészítőket, kanapét, autósülést, fülhallgatót, fényképezőgépet, manikűr és pedikűr szolgáltatást, angol nyelvórát, csomagfelvételt, médiaszolgáltatóktól hirdetési felületet rendelt, cégektől visszahívást kért, különböző szállodáknak - keresetlen szavakat használva - reklamációkat jelentett be, illetőleg a **"P"** Kft. versenytársaitól arról érdeklődött, hogy munkáltatója üzleti titkait eladhatja-e nekik, a polgármestertől az ÁNTSZ és a Köjál kihívását kérte a **P** Húsüzembe, továbbá - ugyancsak a felperes nevének, címének és munkahelyi elérhetőségének a feltüntetésével - 71 személyt arról értesített, hogy a **P** Hústól ajándékcsomagot nyertek, míg 78 személynek bejelentette, hogy távoli rokoni kapcsolatban áll velük, ezért tőlük visszahívást kér, továbbá „Anyád” tárgymegjelöléssel 52 személynek küldött emailt.

Az alperessel szemben - részben a fenti cselekmény miatt - a **Pápai** Járásbíróság 2013. július 18. napján jogerőre emelkedett, 4.Bk.185/2013/5. számú végzésével zaklatás vétsége miatt 150 000 Ft pénzbüntetést szabott ki.

A felperesnek az emailek - a köztudomás szerint is - komoly kellemetlenséget okozhattak, illetőleg azok miatt a munkahelyén és a családja, barátai, ismerősei előtt magyarázkodni kényszerült.

A felperes keresetében - részben a fenti tartalmú emailekre alapítottnak - jóhírneve és névviselési joga alperes általi megsértésének a megállapítását, az alperes jogértéstől való eltiltását, elégtétel adására, továbbá 750 000 Ft nem vagyoni kártérítés és annak 2012. augusztus 1. napjától járó késedelmi kamatai megfizetésére kötelezését kérte. Perköltséget igényelt, amelynek mértékét a 108/F/1. szám alatti megbízási szerződés alapján 587 448 Ft-ban kérte meghatározni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Érdemi ellenkérelmében előadta, hogy a nyereményről értesítő email a felperes társadalmi megítélését nem befolyásolta hátrányosan, maga is azt adta ugyanis elő, hogy mindenki jót nevetett az egészen. Az is tény, hogy a felperes azóta is ugyanannál a munkáltatónál dolgozik.

Vizontkeresetében annak a megállapítását kérte, hogy a felperes a **f** weboldal

apróhirdetése között 2009. szeptember 8. napján tett „**G** féle fasz-szór” (1), 2009. szeptember 9. napján „nyomd anyádba **g**, gyere a személyzetishez, az majd jól szétrúgja azt a redvás seggedet” (2), 2009. szeptember 10. napján „umarex full accél seggdugó dajának” (3), ugyanezen a napon „moschkolódó láda dajkátul” (4), a **f1** weboldalon 2009. szeptember 11. napján a „hónapok óta folyamatosan tapasztalhatjuk, hogy valamiféle »titkos erők« állnak az egyébként is rosszhírű, állítólag az e.... illetőségű alperes neve rablóvárának számító l..... weboldal mögött...” (5), a **f2** weboldal fórumán 2010. április 6. napján „dajkafiú druszája maga kérkedik izraelita vallásával én pedig ezen beírásodat melyben zsidózással vádolsz, csatolom a dajka ellen folyó per anyagához” (6), a **b** blogon 2014. február 13. napján „felperes neve .... lakos vagyok, tehát az a személy, akinek a nevében azt a bizonyos emailt Ön (és további 467 személy) annak idején kapta” (7) és ugyanitt, ugyanezen a napon „D.... célja nyilvánvalóan az volt, hogy engem kirúgjanak a munkahelyemről, ami kishíján sikerült is neki” (8) közléseivel megsértette az alperes jóhírneve, becsülete és emberi méltósága védelméhez fűződő személyiségi jogait. Kérte, hogy a bíróság tiltsa el a felperest a további jogsértéstől és kötelezze őt 750 000 Ft nem vagyoni kártérítés, valamint annak 2009. szeptember 8. napjától járó késedelmi kamatai, valamint a perrel felmerült költségei megfizetésére.

A felperes az alperes viszontkeresetének az elutasítását kérte.

Érdemi ellenkérelmében előadta, hogy az alperes által sérelmezett közlések nem tőle származnak.

2009. kora nyarán tapasztalta, hogy az email-fiókjában rendellenes dolgok történnek, levelei között ugyanis olyanokat is talált, amelyeket nem ő írt. Később azt is tapasztalta, hogy az email címével valaki újabb és újabb „extrém tematikájú” fórumokra regisztrál be, továbbá valaki hirdetéseket tesz közzé ugyancsak az ő email címével.

Vitatta az alperes által kinyomtatott és becsatolt közlésekről készített képfájlok valóságát is, véleménye szerint azokat manipulálták. Megjegyezte, hogy a képfájlok valósága esetén sem lehetne megállapítani, hogy az inkriminált fórumbejegyzéseket pontosan ki tette.

Az Egri Törvényszék 12.P.20.262/2013/108. számú ítéletében megállapította, hogy az alperes azon magatartásával, hogy a 2012. június 12. és 2012. július 7. napja közötti időszakban a felperes nevében, az általa létrehozott **X** email cím felhasználásával, a felperes lakcímének és munkahelyi elérhetőségének a feltüntetésével 468 elektronikus levelet küldött el különböző magánszemélyeknek, megsértette a felperes emberi méltóságát.

Kötelezte az alperest, hogy a fenti személyiségi jogsértésért a felperesnek címzett magánlevélben kérjen bocsánatot.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül nem vagyoni kártérítés jogcímén fizessen meg a felperesnek 600 000 Ft-ot. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 400 000 Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet és az alperes viszontkeresetét elutasította.

A felperest 90 000 Ft, az alperest 81 000 Ft elsőfokú eljárási illeték magyar állam javára történő megfizetésére kötelezte.

A fellebbezés elbírálása szempontjából releváns indokolásában a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: 1959-es Ptk.) 75. §-ának (1) bekezdését, 76.

§-át, 78. §-ának (1) bekezdését, 84. §-a (1) bekezdésének a) pontját felhívva rögzítette, hogy az alperes a vele szemben folyamatban volt büntetőeljárásban gyanúsítottkénti kihallgatása során 2012. július 11. napján elismerte, hogy mérgében hozta létre az **X** .... email címet, illetőleg azt is előadta, hogy bosszút akart állni, feltűnést szeretett volna kelteni a felperes körül.

A törvényszék álláspontja szerint az alperes azon - az ítélet II/1/b. pontjában írt - magatartása, hogy a 2012. június 12. és 2012. július 7. napja közötti időszakban a felperes nevében, az általa létrehozott **X.....** email cím felhasználásával, a felperes lakcímének és munkahelyi elérhetőségének a feltűntetésével 468 elektronikus levelet küldött el különböző magánszemélyeknek, a felperes emberi méltóságát sértő magatartásnak minősül.

A felek közötti elmérgesedett viszonyra tekintettel az elégtétel adás körében elegendőnek tartotta az alperes magánlevélben történő bocsánatkérésre kötelezését.

A BDT2002.587. számú eseti döntést felhívva az alperest 600 000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére is kötelezte; e körben - **P. J. N. E.** és **N. K.** tanúk vallomásai alapján - azt értékelte, hogy a felperes az emailek miatt magyarázkodni kényszerült a munkáltatója, a családtagjai és a barátai előtt. A levelek megviselték a felperest, illetőleg azok körében, akik őt nem ismerték, a levelek alkalmasak voltak arra, hogy a társadalmi megítélését negatív irányba befolyásolják.

Az alperes viszontkeresetét azért találta alaptalannak, mert az 1-6. szám alatt megjelölt közlésekről - igazságügyi informatikai szakértői vélemény hiányában - nem állapítható meg egyértelműen, hogy azokat a felperes tette-e.

A 7-8. számú közlések megtételét a felperes elismerte, azonban e két közlés nem volt alkalmas az alperes jóhírneve, becsülete vagy emberi méltósága megsértésének a megállapítására.

A perköltség viselésével kapcsolatos döntését a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdésére alapította, és a feleket a pernyertesség-pervesztesség arányában kötelezte a felperesi jogi képviselő munkadíjából, valamint a kereseti illetékből álló perköltség megfizetésére.

Az első fokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatását, a II/1/b. pontban foglalt megállapítás kivételével a felperes keresetének az elutasítását, valamint a viszontkeresetének történő helyt adást, és a felperes perköltsége megfizetésére kötelezését kérte.

Tudomásul vette, hogy az ítélet II/1/b. pontjában részletezett levelekkel megsértette a felperes személyiségi jogát, azonban 600 000 Ft összegű nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezését nem tartotta jogszerűnek.

Álláspontja szerint a felperesnek kellett volna bizonyítania azt, hogy e tekintetben őt kár, vagyis anyagi veszteség érte.

A felperes személyesen nyilatkozta, hogy a munkahelyét nem vesztette el, semmilyen hátrányos anyagi jogkövetkezménnyel járó helyzetbe nem jutott, vagyis kára nem keletkezhetett. Az elsőfokú bíróság ítélete sem tartalmazza azt, hogy ténylegesen mi az az anyagi veszteség, amely a felperest érte.

Sérlemelte, hogy a törvényszék nem hallgatta meg azt a hangfelvételt, amelyet a bíróság aulájában a felperessel folytatott beszélgetésről vett fel, abban a felperes ugyanis azt adta elő, hogy az emailek miatt semmi baja nem történt, mindenki csak egy jót röhögött rajta.

A viszontkeresetének való helytadás mellett azzal érvelt, hogy az általa becsatolt bizonyítékokból és az egész per anyagából logikusan következik, hogy a sérelmezett kijelentéseket a felperes tette, ugyanis csak a felperessel állt haragban, illetőleg „ez a felperes stílusa. A felperes mindig a fenekén, és a nemi szervén keresztül akarja őt megbüntetni, mindig az intim részeivel akar valamit kezdeni, illetve a szexuális irányultsága is kifejezetten izgatja. A saját és az ő bétartalma után is érdeklődik.”

Hangsúlyozta, hogy a korábbi beadványaiban több mint 20 oldalon keresztül fejtette ki, hogy technikailag honnan tudja, hogy a felperes tette ezeket a bejegyzéseket, ilyen volt pl. a 80., 81-es ..-cím és H-cím, valamint a C... bemutatása.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte.

Kifejtette, hogy az alperes által hivatkozott hangfelvételnek sem az előzetes, sem a későbbi meghallgatására nem volt módja, így megvizsgálására sem volt lehetősége. Kizártnak tartotta, hogy a hivatkozott tartalmú, úgymond „beszélgetés” lezajlott volna közöttük.

Továbbra is vitatta, hogy az 1-6. szám alatti közléseket ő tette volna, álláspontja szerint azokat egy átlagos tudású számítógéphasználó néhány óra alatt nehézség nélkül el tudja készíteni.

Az alperes nem tudta bizonyítani, hogy az inkriminált hozzászólások ténylegesen is megjelentek az interneten, illetve ha megjelentek, akkor az alperes által kinyomtatott tartalommal.

Megjegyezte, hogy az alperes a bizonyításhoz szükséges, a felperes részéről nem kifogásolt szakértői vizsgálatot és szolgáltatói adatkérést nem indítványozta; nyilván jó oka volt erre.

Nem vitatta, hogy a 7-8. szám alatti blogbejegyzések az ő kérésére és a hozzájárulásával készültek, de annak célja az alperes bizonyított jogsértése következtében másfél éven át elszenvedett erkölcsi kára mérséklése és a további kár lehetőség szerinti megakadályozása volt. A blogbejegyzés nem állított valótlan tényeket az alperesről, személyiségi jogai tehát nem sérülhettek.

Az ítélet tábla a fellebbezést a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és azt a nem vagyoni kártérítés körében aaptalannak találta, míg a viszontkereset vonatkozásában a tényállás feltáratlansága miatt az első fokú ítéletet hatályon kívül helyezte, és a törvényszéket e körben új eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára utasította.

## I. Nem vagyoni kártérítés iránti igény elutasítására irányuló fellebbezés

A törvényszék a tényállást a nem vagyoni kártérítés iránti igény elbírálásához szükséges mértékben feltárta, ítélete indokolását azonban az ítélet tábla szükségesnek tartotta kiegészíteni azzal a ténnyel, hogy az alperes 2012. június 12. és 2012. július 7. között az általa létrehozott, a felperes vezeték- és keresztnévét tartalmazó **X** .... email címről 468 különböző személynek küldött elektronikus levelekben - a felperes nevének, címének és munkahelyi elérhetőségének a feltüntetésével - a felperes munkáltatója felé munkabéremelés iránti igényt jelentett be, partnerkapcsolatban élő kollégáinak szexuális aktusra buzdító felhívást írt, kolléganőinek állított szexuális kapcsolatuk minőségét dicsérő közlést tett, pizzát, tortát, hűtőládát, napszemüveget, kozmetikumokat, táplálékkiegészítőket,

kanapét, autósülést, fülhallgatót, fényképezőgépet, manikűr és pedikűr szolgáltatást, angol nyelvórát, csomagfelvételt, médiaszolgáltatóktól hirdetési felületet rendelt, cégektől visszahívást kért, különböző szállodáknak - keresetlen szavakat használva - reklamációkat jelentett be, illetőleg a **P** Húsüzem versenytársaitól arról érdeklődött, hogy munkáltatója üzleti titkait eladhatja-e nekik, a polgármestertől az ÁNTSZ és a Köjál kihívását kérte a **P** Húsüzembe, továbbá - ugyancsak a felperes nevének, címének és munkahelyi elérhetőségének a feltüntetésével - 71 személyt arról értesített, hogy a **P** Hústól ajándékcsomagot nyertek, míg 78 személynek bejelentette, hogy távoli rokoni kapcsolatban áll velük, ezért tőlük visszahívást kért, továbbá „Anyád” tárgymegjelöléssel 52 személynek küldött emailt.

A felperes keresetében késedelemi kamatfizetés iránti igényt is előterjesztett, azonban a törvényszék mindösszesen 600 000 Ft nem vagyoni kártérítést ítelt meg a felperesnek, a keresetet ezt meghaladóan - vélelmezhetően a késedelmi kamatfizetés iránti igény tekintetében is - elutasította.

Miután a felperes nem fellebbezett az ítélet ellen, ezért az ítéltábla úgy tekintette, hogy a törvényszék az ítélet meghozatala idején érvényes ár- és értékviszonyok figyelembe vétele mellett határozta meg a felperesnek járó nem vagyoni kártérítés összegét, amelyet az ítéltábla az alábbi indokolásra tekintettel nem tartott eltúlzott mértékűnek.

Az alperes - általa sem vitatottan - azon magatartásával, hogy 2012. június 12. és 2012. július 7. napja között a felperes nevében, az általa létrehozott .... email cím felhasználásával, a felperes lakcímének és munkahelyi elérhetőségének a feltüntetésével a tényállásban részletezett tartalmú, összesen 468 elektronikus levelet küldött el különböző magánszemélyeknek, megsértette a felperes emberi méltóságát.

Az 1959-es Ptk. 84. §-a (1) bekezdésének e) pontja alapján, akit személyhez fűződő jogában megsértenek, kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint.

A Ptk. 355. §-ának (1) és (4) bekezdései alapján a kárért felelős személy köteles az eredeti állapotot helyreállítani, ha pedig ez nem lehetséges, vagy a károsult alapos okból nem kívánja, köteles a károsult vagyoni és nem vagyoni kárát megtéríteni.

A felperes - az alperes fellebbezési érvelésétől eltérően - nem vagyoni, hanem ún. nem vagyoni kártérítés iránti igényt terjesztett elő az alperessel szemben, amellyel kapcsolatban nincs jelentősége annak, hogy a felperes nem vesztette el a munkáját, tehát a jogsértés miatt őt anyagi veszteség nem érte.

Akit személyhez fűződő jogában megsértenek, akkor követelhet nem vagyoni kártérítést, ha bizonyítja, hogy olyan nem vagyoni (tehát nem anyagi veszteségben nyilvánuló, hanem immateriális) hátrány érte, amelynek csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez indokolt az objektív szankciók alkalmazásán túl a nem vagyoni kárpótlás megállapítása. (Ezzel kapcsolatos okfejtést tartalmaz a Bírósági Határozatok tárában BH2000.207. és BH2001.12. szám alatt publikált eseti döntés.)

A sérelmet szenvedett fél egyrészt bizonyíthatja, hogy őt a jogsértés következtében konkrétan megnevezett immateriális sérelem érte, másrészt a nem vagyoni hátrány bekövetkezését esetenként a Pp. 163. §-a (3) bekezdésének első mondata alapján köztudomású tényként is meg lehet állapítani.

Az ítéltábla álláspontja szerint - a peres felek közötti haragos viszonyra is tekintettel - a felperest ért immateriális hátrányok körében nem annak van jelentősége, hogy az alperes a bíróság aulájában milyen tartalmú hangfelvételeket készített a felperessel való beszélgetéséről, hanem annak, hogy a felperes tanúvallomásokkal bizonyította, hogy a munkahelyén és a családjá, barátai, ismerősei előtt magyarázkodni kényszerült az emailek miatt.

Ha valakinek (jelen esetben a felperesnek) a nevében létrehoznak egy, a vezeték- és keresztnévét tartalmazó email címet, s arról - a levelekben a nevét, a címét és a munkahelyi elérhetőségét is feltüntetve - a munkáltatójának munkabér-emelés iránti igényt jelentenek be, a munkatársainak szexuális tartalmú üzenetet küldenek, továbbá különböző termékeket rendelnek, reklamációkat jelentenek be, illetőleg arról a munkáltatója nevében, de a levelekben a felperes nevét, címét és munkahelyi elérhetőségét is feltüntetve többeket arról értesítenek, hogy ajándécsomagot nyert, az egyébként a köztudomás szerint is komoly kellemetlenséget okozhat, amelynek a nem vagyoni kártérítéssel történő kompenzálása mindenképpen indokoltnak tekintendő.

A nem vagyoni kártérítés mértékének a megállapításához nem adható objektív zsinórmérték, meghatározásának a legfőbb szempontja ugyanis mindig a konkrét, individualizált felperes által elszenvedett immateriális sérelem, s annak a felperesre gyakorolt hatása, az összecszerűség meghatározása során azonban kiindulópontul szolgálhatnak a bíróságok hasonló tényállású ügyben hozott eseti döntései.

A Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.134/2012/5. számú ítéletében egy, az alperes által a felperes személyes adatait felhasználva elkövetett olyan személyiségi jogsértés miatt, ahol az alperes egy iskola nevében közösségi oldalt hozott létre és onnan 497 személynek (azonos tartalommal) a felperes becsületét, emberi méltóságát és jóhírnevét sértő tartalmú üzenetet küldött az ítélet meghozatalakor értékviszonyok figyelembe vétele alapján 2012-ben 200 000 Ft, Pf.I.20.004/2015/5. számú ítéletében egy közösségi portálon a felperes lejáratását célzó („Együtt XY ellen”) oldal létrehozása miatt az alperest az ítélet meghozatalakor értékviszonyok figyelembe vétele mellett 2015-ben 200 000 Ft nem vagyoni kártérítést ítélt meg.

A Kúria Pfv.IV.21.934/2015/4. számú ítéletében egy internetes hírportálon elkövetett személyiségi jogsértés miatt, amelyben az alperes a felperes vallását, felekezeti hovatartozását kérdőjelezte meg, a késedelmi kamat nélkül 2015-ben megítélt 500 000 Ft nem vagyoni kártérítést - a felperes magyarázkodásra kényszerülésre, a közlésnek a köztudomás szerinti komoly kellemetlenség okozására alkalmas volta miatt - nem tekintette eltúlzott összegűnek.

A perbeli esetben az alperes nem egy darab, s még csak nem is azonos tartalmú elektronikus levelet küldött el a felperes nevében, hanem azok tartalmát és címzetti körét

módosítva, közel egy hónapon át tucatnyi fajtájút, tárgyút, összesen 468 darabot, amely tény (a jogsértés súlyát, folyamatosságát) figyelembe kell venni a felperesnek járó nem vagyoni kártérítés összegének a meghatározása során is.

Az ítélet tábla szerint a törvényszék helyes és okszerű mérlegeléssel határozta meg a felperest ért nem vagyoni hátrányt (amelyet az ítélet tábla a köztudomású tényként figyelembe veendő immateriális hátránnyal szükségesnek tartott kiegészíteni), s a Pp. 206. §-a (3) bekezdésének helyes alkalmazásával, a felperest ért immateriális sérelem jellegével és súlyosságával arányban állóan állapította meg a felperest megillető, indokolt és szükséges mértékű nem vagyoni kártérítést, amelynek a leszállítására az ítélet tábla nem látott lehetőséget.

## II. Elégtétel adása iránti igény elutasítására irányuló fellebbezés

Az elégtétel adása a személyiségi jog megsértésének az 1959. évi Ptk. 84. §-a (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott objektív szankciója.

Ennek értelmében, akit személyhez fűződő jogában megsértenek, követelheti, hogy a jogsértő nyilatkozattal vagy más megfelelő módon adjon elégtételt, és hogy szükség esetén a jogsértő részéről vagy költségén az elégtételnek megfelelő nyilvánosságot biztosítsanak.

Az elégtételadás körében a sérelmet szenvedett személy erkölcsi jóvátételt, azon belül általában olyan tartalmú nyilatkozat közzétételét követelheti, amely a jogsértés megtörténtét tudatosítja azzal a személyi körrel, amely előtt őt a sérelem érte.

A törvényszék által meghatározott elégtételadási mód - az alperes felperesnek címzett magánlevélben történő bocsánatkérésre kötelezése - nem tekinthető aránytalan vagy nem adekvát szankciónak, ezért az alperes fellebbezése petitumában azt alaptalanul támadta.

## III. való helyt adásra irányuló fellebbezés

Az ítélet tábla szerint a viszontkereset vonatkozásában a tényállás feltáratlan maradt, amely a bizonyítás tévesen meghatározott irányára vezethető vissza.

A törvényszék az 1-6. számú közlés vonatkozásában azért utasította el a viszontkeresetet, mert álláspontja szerint az alperes azokat nem tudta a felperes személyéhez kötni, és ez a kérdés - a törvényszék megítélése szerint - igazságügyi informatikai szakértői vélemény beszerzése nélkül nem dönthető el, a szakértő kirendelése iránti indítványát pedig az alperes visszavonta.

Az ítélet tábla álláspontja szerint annak a kérdésnek az eldöntése, hogy a viszontkeresetben sérelmezett 8 közlést honnan, milyen IP-címről küldték, nem szakkérdés, az a weboldalak üzemeltetőinek a bíróság általi megkeresése útján tisztázható.

80. sorszámú beadványában egyébként maga az alperes is megjelölte, hogy a felperes a sérelmezett közléseket például az alábbi IP-címekről küldte: 89.186.104.206, 82.144.176.120., 89.135.189.53, 81.182.29.172, 82.144.186.76; ezek az IP-címek - az alperes állítása szerint - egyértelműen a felpereshez köthetőek (hivatkozása szerint korábban azon emaileztek).



Az alperes előbb a 72. sorszámú, majd a 80. sorszámú beadványában indítványozta, hogy a bíróság keresse meg a felperes internetszolgáltatóját annak a közlése végett, hogy az általa megjelölt IP-címek a felpereshez kapcsolhatóak-e.

A törvényszék ítélete 16. oldalának 2. bekezdésében iratellenesen állapította meg, hogy az alperes a felperes internetszolgáltatójának a megkeresésére vonatkozó bizonyítási indítványát visszavonta.

Az alperes ilyen tartalmú nyilatkozatot nem tett, kizárólag az igazságügyi informatikai szakértő kirendelésére vonatkozó indítványát vonta vissza.

Az ítélet tábla álláspontja szerint tehát egyfelől a sérelmezett 8 darab közlést megjelenítő weboldalak üzemeltetőinek a bíróság általi megkeresése útján tisztázható, hogy azokat honnan, milyen IP-címről küldték, másrészt pedig a felperes internetszolgáltatójának a bíróság általi megkeresése útján az is tisztázható, hogy az inkriminált közlések megtétele időpontjában a felperes milyen IP-címmel (IP-címekkel rendelkezett), az alperes által a 80. sorszámú beadványban megjelölt, illetőleg a weboldalak üzemeltetőinek a bíróság megkeresésére közölt IP-címei azonosak-e a felperes IP-címével (IP-címeivel).

A törvényszék csak a fentebb részletezett irányú, szükséges bizonyítás lefolytatását követően lehet abban a helyzetben, hogy megalapozottan tudjon állást foglalni abban a kérdésben, hogy az alperes által sérelmezett közléseket a felperes tette-e, avagy sem.

#### IV. Kereseti és viszontkereseti illeték

Az ítélet tábla észlelte, hogy a törvényszék tévesen kötelezte a felperest 90 000 Ft, az alperest pedig 81 000 Ft eljárási illeték megfizetésére.

A kereseti és a viszontkereseti illeték összege helyesen egyaránt 45 000 Ft.

A felperesi pernyertesség-pervesztesség aránya 92 % - 8 % (a felperes a jogsértés megállapítása, az elégtételadásra kötelezés, valamint 600 000 Ft nem vagyoni kártérítés tekintetében lett pernyertes), tehát a felperes a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján 3600 Ft, míg az alperes 41 400 Ft kereseti illeték állam javára történő megfizetésére köteles.

Az ítélet tábla mindezekre tekintettel részítéletében az első fokú ítélet nem fellebbezett részét nem érintve, fellebbezett részét a Pp. 253. §-a (2) bekezdésének III. fordulata alapján részben megváltoztatta, a kereseti illeték összegét a felperes tekintetében 3600 Ft-ra, az alperes vonatkozásában 41 400 Ft-ra leszállította, a nem vagyoni kártérítés és a perköltség megfizetésére kötelező részében a Pp. 253. §-a (2) bekezdésének I. fordulata alapján helyben hagyta, míg az alperes viszontkeresetét elutasító részében a Pp. 252. §-ának (2) és (3) bekezdései alapján hatályon kívül helyezte, és a törvényszéket e körben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

Az alperes fellebbezése a nem vagyoni kártérítés tekintetében alaptalannak bizonyult, ezért az ítéltábla az alperest a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésére alapított határidőn belül a felperes jogi képviselétével kapcsolatban felmerült, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja, valamint ugyanezen szakasz (5) bekezdése alapján 15 000 Ft másodfokú perköltség felperes részére, míg az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. §-ának (1) bekezdésén és az Itv. 46. §-ának (1) bekezdésén alapuló 48 000 Ft fellebbezési illeték állam javára történő megfizetésére kötelezte.

A viszontkereset vonatkozásában az eljárás folyamatban maradt, ezért az ítéltábla a Pp. 252. §-ának (4) bekezdésére is figyelemmel utóbbi kapcsán csupán megállapította a fellebbező alperes oldalán felmerült másodfokú perköltség összegét, annak viselése kérdésében - az eljárást befejező határozatában - az elsőfokú bíróság fog határozni.

Az ítéltábla a jogi képviselővel eljáró alperes ügyvédi munkadíjban jelentkező perköltségének az összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja, valamint ugyanezen szakasz (5) bekezdése alapján 18 750 Ft-ban, a feljegyzett fellebbezési illeték összegét pedig az Itv. 39. §-ának (1) bekezdése és 46. §-ának (1) bekezdése alapján 60 000 Ft-ban állapította meg.

Debrecen, 2016. július 12.

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta s.k. a tanács elnöke, Dr. Bakó Pál s.k. előadó bíró, Dr. Pribula László s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő